

«مریم گلی»، مرهمی برای آفت‌های دهانی و زخم‌های واریسی

گیاه مریم گلی در کاهش قند خون، بهبود زخم‌های واریسی و تقویت مو کاربرد دارد اما مصرف زیاد آن به واسطه وجود ترکیبات سمی باعث افزایش ضربان قلب و سرگیجه می‌شود...

گیاه مریم گلی در کاهش قند خون، بهبود زخم‌های واریسی و تقویت مو کاربرد دارد اما مصرف زیاد آن به واسطه وجود ترکیبات سمی باعث افزایش ضربان قلب و سرگیجه می‌شود.

مریم گلی گیاهی از خانواده نعنائیان با گل‌های سفید و زیبایی خوشه‌ای جزء گیاهان معطر و خوشبو است که طعم بسیار تلخی دارد. ترکیبات اصلی اسانس این گیاه را 60 تا 35 درصد توچون و بقیه را سینئول، بوزنئول و بورنئول استات تشکیل می‌دهند. اسانس مریم گلی از عنبری است که از میزان بسیار بالای کافور برخوردار است. به همین دلیل از اسانس این گیاه به عنوان اسانس پایه در تهیه عطر استفاده می‌کنند.

مریم گلی به صورت موضعی به عنوان ضد التهاب قابض، ضدباکتری و در درمان آفت و التهابات دهانی موثر است. این گیاه ضد درد و برای کاهش قند خون موثر است. مریم گلی آرام بخش و مقوی اعصاب بوده و در بهبود صرع کاربرد دارد همچنین برای زخم‌هایی که بر اثر واریس به وجود می‌آید التیام بخش است. در انواع گلو درد نیز از این گیاه استفاده می‌شود. جوشانده غلیظ این گیاه اگر با آب مخلوط شود برای دردهای مفصلی و رماتیسم بسیار مفید و مؤثر خواهد بود.

تنتوره مریم گلی برای تقویت مو به کار می‌رود و دم کرده این گیاه قاعده آور است. مصرف زیاد این گیاه به واسطه وجود ترکیبات سمی مجاز نیست، زیرا باعث افزایش ضربان قلب و دمای بدن و سرگیجه می‌شود.